

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak nr. 07/37018 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht, van 10 april 2008 in het geding tussen:**

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 augustus 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 april 2008, verzonden op 22 april 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

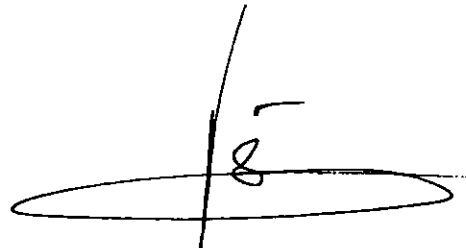
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 oktober 2008

284-572.

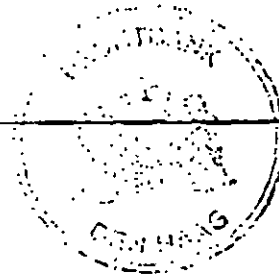
Verzonden: 14 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/37018 BEPTDN

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
10 april 2008**

inzake

geboren op

van Iraanse nationaliteit,

eiseres,

gemachtigde: mr. R. Hijma, advocaat te Utrecht,
tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,

gemachtigde: mr. C. Brand, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en
Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij besluit van 30 augustus 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 7 december 2006 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Eiseres heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 17 januari 2008, waar eiseres in persoon is verschenen. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of eiseres in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Eiseres heeft aan de aanvraag voor deze vergunning ten grondslag gelegd dat zij verdragsvluchteling is. Zij heeft daartoe het volgende aangevoerd. Eiseres is in Iran bekeerd tot het Bahá'i-geloof. De broer van eiseres heeft haar op 28 oktober 2006 gewaarschuwd dat hij van een oom had vernomen dat de autoriteiten achter de bekering van eiseres waren gekomen. Op de bekering van eiseres tot het Bahá'i-geloof staat de doodstraf. Eiseres is vanaf dat moment ondergedoken bij een nicht in . Tijdens dit verblijf bij haar nicht is de broer van eiseres opgeroepen door de Veiligheidsdienst van de universiteit. Tevens heeft de moeder van eiseres een huiszoeking gehad waarbij de computer van eiseres alsmede persoonlijke documenten zijn meegenomen. Op 28 november 2006 is eiseres Iran ontvlucht.

2.2 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Eiseres heeft geen reisdocumenten overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag. Daarbij heeft zij niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan haar is toe te rekenen. De oprechtheid van het asielrelaas van eiseres is derhalve op voorhand aangetast en er wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Voorts is naar aanleiding van een drietal documenten, dat door eiseres in de aanvraagfase ter onderbouwing van haar asielrelaas

zaaknummer: AWB 07/37018 BEPTDN

blad 2

is overgelegd, het Ministerie van Buitenlandse zaken verzocht om een onderzoek in te stellen naar de authenticiteit van deze documenten. Naar aanleiding van dit onderzoek is op 15 juni 2007 een individueel ambtsbericht opgesteld met als kenmerk DPV/AM-U070501.0094. Uit dit ambtsbericht is gebleken dat de door eiseres overgelegde documenten afschriften zijn van valse documenten. Gelet hierop, alsmede gelet op verklaringen van derden die niet als objectieve bron kunnen worden aangemerkt, gaat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uit en worden de verklaringen van eiseres ongeloofwaardig geacht.

2.3 Eiseres heeft tegen dit besluit, kort samengevat, aangevoerd dat haar ten onrechte het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt tegengeworpen. Ten onrechte verlangt verweerder een positieve overtuigingskracht van haar asielrelaas. Eiseres houdt vast aan de authenticiteit van de door haar overgelegde documenten en betwist de uitkomst van het onderzoek van de Minister van Buitenlandse Zaken, neergelegd in het individueel ambtsbericht. De verklaringen die eiseres heeft afgelegd dat zij wordt gezocht door de Iraanse autoriteiten als gevolg van haar lidmaatschap van de Bahá'-i-gemeenschap zijn consistent en geloofwaardig.

2.4 In beroep heeft eiseres de rechtbank verzocht om gebruik te maken van haar bevoegdheid uit hoofde van artikel 8:29 en artikel 8:45 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) om de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht op te vragen en te onderzoeken. Tevens heeft eiseres in beroep een tweetal documenten overgelegd ten betoge dat het ambtsbericht niet juist is.

2.5 Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Ingevolge het tweede lid van dat artikel wordt met feiten en omstandigheden, bedoeld in het eerste lid, alleen rekening gehouden indien deze relevant kunnen zijn voor de beschikking omtrent de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 28 en 33, of omtrent de ambtshalve verlening van een vergunning, als bedoeld in artikel 14.

2.6 Ingevolge artikel 13, aanhef, onder a en c, van de Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.7 Ingevolge artikel 29 van de Vw kan een verblijfsvergunning asiel, voor zover thans van belang, worden verleend aan de vreemdeling die een verdragsvluchteling is of die aannemelijk heeft gemaakt gegronde redenen te hebben om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen.

2.8 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.9 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw wordt bij het onderzoek of de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel kan worden afgewezen mede betrokken dat de

zaaknummer: AWB 07/37018 BEPTDN

blad 3

vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.10 Tussen partijen is in geschil of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseresses asielrelaas ongelooftwaardig dient te worden geacht.

2.11 Bij de beoordeling van de vraag of verweerder het relaas van eiseres in redelijkheid als ongelooftwaardig heeft kunnen bestempelen, gaat de rechtbank uit van het volgende toetsingskader. In de paragrafen C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.3.4 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc) is neergelegd dat verweerder het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aanneemt, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, aanhef, onder a tot en met f, van de Vw opgesomde omstandigheden voordoet die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker. Als van dat laatste sprake is, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.12 De rechter toetst deze beoordeling van verweerder terughoudend en beantwoordt de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

2.13 Het voorgaande in aanmerking genomen, dient de rechtbank allereerst te beoordelen of verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen en dus heeft kunnen concluderen dat op voorhand afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

2.14 De rechtbank stelt allereerst vast dat verweerder ter zitting heeft bevestigd dat aan eiseres uitsluitend het ontbreken van reisdocumenten wordt tegengeworpen. Het ontbreken van identiteits- en nationaliteitsdocumenten wordt niet door verweerder tegengeworpen.

2.15 Gelet op hetgeen eiseres in beroep en ter zitting heeft aangevoerd, is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres er niet in is geslaagd om ter staving van haar aanvraag reisdocumenten te overleggen en dat dit haar kan worden toegerekend. De stelling van eiseres dat zij afhankelijk was van haar reisagent en dat zij aan hem haar reisdocumenten heeft afgestaan, kan volgens vaste jurisprudentie niet afdoen aan de eigen verantwoordelijkheid van eiseres om haar reis- en asielrelaas te onderbouwen. In dit kader verwijst de rechtbank naar de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 23 januari 2004 (JV 2004/104), en van 24 februari 2005 (JV 2005/158). Voor zover eiseres betoogt dat het ontbreken van

zaaknummer: AWB 07/37018 BEPTDN

blad 4

reisdocumenten haar niet kan worden toegerekend omdat zij deze documenten onder dwang heeft moeten afstaan aan haar reisagent. overweegt de rechtbank dat deze eerst ter zitting ingenomen stelling niet kan slagen. Hiertoe acht de rechtbank van belang dat uit de stukken, en met name uit het verslag van het eerste gehoor, niet is gebleken dat sprake is van dwang. De beroepsgrond van eiseres dat het enkele ontbreken van reisdocumenten onvoldoende reden is om artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw tegen te werpen, faalt eveneens. In de paragrafen C4/3.6.2 en C4/3.6.3 van de Vc is vermeld dat, indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken en dit is toe te rekenen aan de asielzoeker, dit voldoende is voor de algemene conclusie dat sprake is van "het toerekenbaar ontbreken van documenten". Ook volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (bijvoorbeeld uitspraak van 23 september 2004, JV 2004/430) is het louter ontbreken van reisdocumenten voldoende voor verweerder om artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw tegen te werpen. De rechtbank ziet geen grond om die jurisprudentie in dit geval niet te volgen. Ten slotte ziet de rechtbank evenmin grond om eiseres te volgen in haar stelling dat verweerder in het bestreden besluit onvoldoende inhoudelijk heeft gereageerd op door haar in de zienswijze van 29 maart 2007 gegeven verklaringen inzake het ontbreken van reisdocumenten. Het besluit is naar het oordeel van de rechtbank op dit punt voldoende gemotiveerd. Gelet op het voorgaande concludeert de rechtbank dat verweerder eiseres in redelijkheid het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw heeft kunnen tegenwerpen. Aldus is sprake van omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiseres.

2.16 De rechtbank dient vervolgens te beoordelen of verweerder in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat van het asielrelaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Daarbij stelt de rechtbank allereerst vast dat uit het bestreden besluit en het daaraan ten grondslag liggende voornemen van 11 juli 2007 blijkt dat verweerder het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig heeft geacht op grond van een ten aanzien van haar uitgebracht individueel ambtsbericht en omdat het relaas is gebaseerd op een niet objectief verifieerbare bron. De stelling van eiseres dat verweerder de asielaanvraag uitsluitend heeft afgewezen op basis van het individueel ambtsbericht mist dan ook feitelijke grondslag.

2.17 Uit de stukken blijkt dat eiseres heeft verklaard dat zij van haar broer heeft vernomen dat zij wordt gezocht door de autoriteiten en dat er een arrestatiebevel is uitgevaardigd. De broer heeft dat weer vernomen van een oom van de moeder van de echtgenoot van eiseres, welke oom bij de inlichtingendienst werkt. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de broer van eiseres, van wie zij voormelde informatie heeft vernomen, kan worden aangemerkt als een niet objectief verifieerbare bron. Die informatie kan dan ook niet als feit worden aangemerkt, waarmee bij de beoordeling van het beroep rekening dient te worden gehouden.

2.18 Ten aanzien van de betwisting door eiseres van het individueel ambtsbericht overweegt de rechtbank als volgt. Uit dat ambtsbericht volgt dat de door eiseres in de aanvraagfase overgelegde documenten vals worden bevonden. Het betreft de volgende drie documenten:

- 1) een kopie van een waarschuwing c.q. oproep van de algemene rechtbank te Kermanshah, gericht aan eiseres, om op 2 december 2006 te verschijnen voor de rechtbank in verband met duidelijke aanwijzingen dat eiseres zich godslasterlijk heeft uitgelaten over de Islam;
- 2) een kopie van een bevel van een deurwaarder, gedateerd 5 december 2006, tot huiszoeking ter arrestatie van eiseres omdat zij geen gehoor heeft gegeven aan de waarschuwing die aan haar huisadres is betekend;
- 3) een kopie van een uitspraak van de rechtbank te Kermanshah, gedateerd 10 december 2006.

zaaknummer: AWB 07/37018 BEPTDN

blad 5

2.19 De Afdeling heeft herhaaldelijk overwogen (onder meer in de uitspraak van 12 oktober 2001, JV 2001/325) dat een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding - voor zover mogelijk en verantwoord - van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Ten aanzien van individuele ambtsberichten heeft de Afdeling voorts overwogen (onder meer in de uitspraak van 16 januari 2004, JV 2004/83) dat indien een individueel ambtsbericht het asielrelaas op essentiële punten weerspreekt, het aan de vreemdeling is om desgewenst het ambtsbericht te weerleggen.

2.20 Bij brief van 25 juni 2007 heeft verweerder, na inzage te hebben gehad in de onderliggende stukken, verklaard dat het individueel ambtsbericht ten aanzien van eiseres wat betreft inhoud en procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. Ter zitting heeft eiseres verklaard recentelijk die onderliggende stukken te hebben ontvangen. De rechtbank ziet slechts aanleiding om gehoor te geven aan het verzoek van eiseres, zoals hiervoor onder 2.4 is vermeld, om de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht op te vragen, indien verweerder in de verklaringen en stellingen van eiseres concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht heeft moeten vinden.

2.21 Ter onderbouwing van haar stelling dat de door haar in de aanvraagfase overgelegde documenten, in tegenstelling tot de bevindingen van het individueel ambtsbericht, authentiek zijn, heeft eiseres in beroep een tweetal documenten overgelegd. Bij brief van 4 januari 2008 een (vertaalde) verklaring van een advocaat uit Iran van 1 oktober 2007 en bij brief van 14 januari 2008 een (vertaalde) dagvaarding om op 12 januari 2008 te verschijnen voor het kantongerecht in Kermanshah. Eiseres heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld dat deze documenten dienen te worden aangemerkt als een nadere onderbouwing van eerder ingenomen stellingen, dan wel als feiten of omstandigheden in de zin van artikel 83 van de Vw.

2.22 Ten aanzien van voormelde verklaring van een advocaat betoogt verweerder primair dat deze verklaring geen feit en omstandigheid is als bedoeld in artikel 83 van de Vw. Dit stuk had eerder overgelegd kunnen en dus moeten worden. Subsidiair betoogt verweerder dat die verklaring geen contra-expertise is en geen aanleiding geeft om te twijfelen aan de juistheid van het individueel ambtsbericht. Ten aanzien van voormelde dagvaarding uit Iran, die eiseres op 14 januari 2008 aan de rechtbank en aan verweerder heeft toegezonden, betoogt verweerder primair dat dit stuk in strijd met artikel 8:58 van de Awb, en dus te laat, is ingediend en om die reden buiten beschouwing moet worden gelaten. Subsidiair is verweerder van mening dat de dagvaarding weliswaar een nieuw feit en omstandigheid is, maar dat het niet relevant is in de zin van artikel 83, tweede lid, van de Vw.

2.23 Wat betreft de dagvaarding overweegt de rechtbank als volgt. Uit de opgestelde vertaling van het document blijkt dat eiseres wordt opgeroepen om op 12 januari 2008 te verschijnen voor het Algemeen en Islamitische Revolutionaire Kantongerecht te Kermanshah "voor een uitleg in verband met uw echtgenoot". Het betoog van eiseres dat deze dagvaarding een nadere onderbouwing is van een eerder ingenomen stelling volgt de rechtbank niet. Daarbij is de rechtbank van oordeel dat (de tekst van) die dagvaarding geen grondslag biedt voor een

zaaknummer: AWB 07/37018 BEPTDN

blad 6

onderbouwing van de stelling van eiseres dat zij gezocht wordt door de Iraanse autoriteiten als gevolg van haar lidmaatschap van de Bahá'i-gemeenschap. Eiseres stelt in deze procedure immers uit Iran gevlucht te zijn in verband met haar bekering tot de Bahá'i en niet vanwege activiteiten van haar echtgenoot. Dit heeft zij ter zitting bevestigd. Dat de dagvaarding zou zijn bedoeld om haar naar het kantongerecht te lokken, is, gelet op de tekst daarvan en gezien in het licht van hetgeen zij overigens heeft aangevoerd, niet aannemelijk geworden. Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich, gelet op het voorgaande, op het standpunt heeft mogen stellen dat de dagvaarding weliswaar een nieuw feit is, maar dat het niet relevant is in de zin van artikel 83, tweede lid, van de Vw. Bij dit oordeel heeft de rechtbank de omstandigheid dat dit document binnen de termijn van artikel 8:58 van de Awb is ingediend, daargelaten.

2.24 Wat betreft de verklaring van een advocaat uit Iran, overweegt de rechtbank het volgende. Die verklaring vermeldt dat de door eiseres in de aanvraagfase overgelegde kopie van een waarschuwing dan wel vordering van de algemene rechtbank te Kermanshah om op 2 december 2006 te verschijnen (zie r.o. 2.18, onder 1), authentiek en wettelijk geldig is. De rechtbank is van oordeel dat de verklaring van de advocaat dient te worden aangemerkt als voortbouwend op de reeds in de aanvraagfase ingenomen stelling van eiseres dat die waarschuwingsbrief, waarop het individueel ambtsbericht mede ziet, authentiek is. Nog daargelaten of eiseres de verklaring van de advocaat al dan niet eerder in de besluitvormingsfase had kunnen inbrengen, overweegt de rechtbank als volgt. De verklaring van de advocaat heeft slechts betrekking op de authenticiteit van één van de door eiseres in de aanvraagfase overgelegde documenten. Nu eiseres geen aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van de twee andere, bij het individueel ambtsbericht vals bevonden documenten (zie r.o. 2.18, onder 2 en 3) heeft aangevoerd, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat reeds om die reden van het asielrelaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht uitgaat. De rechtbank is van oordeel dat voormelde verklaring van de advocaat niet kan leiden tot het ermee beoogde doel. Gelet op het voorgaande ziet de rechtbank geen aanleiding om te voldoen aan het verzoek van eiseres tot het opragen van de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht.

2.25 De rechtbank concludeert dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht uitgaat en het asielrelaas ongeloofwaardig dient te worden geacht. Derhalve heeft verweerder op juiste gronden besloten dat eiseres geen aanspraak kan maken op een asielvergunning voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw.

2.26 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.27 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummer: AWB 07/37018 BEPTDN

blad 7

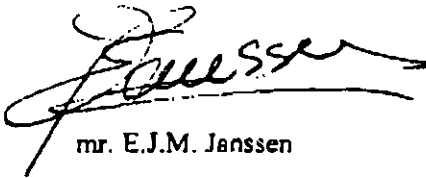
Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.P. Glerum en in het openbaar uitgesproken op 10 april 2008.

De griffier:

mr. E.J.M. Janssen

De rechter:

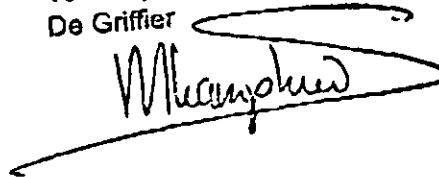
mr. M.P. Glerum

afschrift verzonden op: 22 APR 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Voor kopie conform
De Griffier

van Nierop & Hijma

a d v o c a t e n

mr. F.S. van Nierop

mr. R. Hijma

mvr. mr. M.L. van Meel

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

FAX 070 – 365 13 80
(tevens per post)

20 mei 2008
/asiel, 40107/r
IND no: 0612.07.0057

RAAD VAN STATE	
20 MEI 2008	
ZAAKNR.	200803640P
AAN:	V3
BEHANDELD DO:	PAR:

HOGER BEROEP EX ART. 84 VREEMDELINGENWET

Geeft te kennen:

....., geboren op van Iraanse nationaliteit, te dezer zake woonplaats kiezende te Utrecht aan de Burg. Reigerstraat 77, ten kantore van de advocaat en procureur R. Hijma, die namens appellante verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van het onderhavige hoger beroep en namens haar op te treden.

UITSPRAAK WAARVAN BEROEP:

- ./ Appellante komt in beroep van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, reg.no. 07/37018, gedateerd 10 april 2008, verzonden op 22 april 2008. Blijkens de uitspraak verklaart de Rechtbank het door appellante ingestelde beroep ongegrond.

Appellante brengt de volgende grieven naar voren:

GRIEF 1

Onder r.o. 2.24 oordeelt de Rechtbank ten onrechte "de verklaring van de advocaat heeft slechts betrekking op de authenticiteit van één van de door eiseres in de aanvraagfase overgelegde documenten. Nu eiseres geen aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van de twee andere, bij het individueel ambtsbericht vals bevonden documenten (zie r.o. 2.18, onder 2 en 3) heeft aangevoerd, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat reeds om die reden van het asielaanvraag van eiseres geen positieve overtuigingskracht uitgaat. De rechtbank is van oordeel dat voormelde verklaring van de advocaat niet kan leiden tot het ermee beoogde doel. Gelet op het voorgaande ziet de rechtbank geen aanleiding om te voldoen aan het verzoek van eiseres tot het opvragen van de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht".

*Deleer aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat
de polis voor aansprakelijkheidskwalverzekering
in het desbetreffende geval wordt uitgekeerd*

Burgemeester Reigerstraat 77, 3581 KP Utrecht
Postbus 14002, 3508 SB Utrecht
advocaten@vannierop-hijma.nl
Tel. (030) 233 37 34 Fax (030) 233 11 50

van Nierop & Hijma

a d v o c a t e n

2

Toelichting:

De rechtbank miskent dat de drie door appellante in de aanvraagfase in kopie overgelegde documenten onderling met elkaar samenhangen, zodat twijfel aan de juistheid inzake het oordeel over één van deze documenten zich mede uitstrekt tot twijfel aan het oordeel over de twee overige documenten. Nu de rechtbank blijkens de hiervoor aangehaalde rechtsoverweging van oordeel is dat appellante tenminste ten aanzien van één onderdeel van het ambtsbericht een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht heeft gegeven, kon de rechtbank niet oordelen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kon stellen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitging. De Staatssecretaris heeft immers het volledige ambtsbericht aan het besluit ten grondslag gelegd. Voorts had de rechtbank in voornoemd oordeel aanleiding moeten zien om juist wel aan het verzoek van appellante te voldoen om de onderliggende stukken op te vragen. Te meer nu hier bijvoorbeeld uit zou kunnen blijken in hoeverre het oordeel over de twee overige documenten (mede) gebaseerd is op het oordeel over het eerste document (oproep voor 2 december 2006). Thans is de rechtbank er ten onrechte zonder nader onderzoek van uitgegaan dat het om een drietal afzonderlijk van elkaar te scheiden oordelen gaat.

Voorts treedt de Rechtbank aldus buiten de grenzen van het geschil, nu voormeld oordeel van de rechtbank niet te herleiden valt tot een eerder door de Staatssecretaris ingenomen standpunt. De Staatssecretaris heeft blijkens het gestelde onder r.o. 2.22 enkel gesteld dat de verklaring van de advocaat eerder had moeten worden overgelegd en subsidiair dat deze geen aanleiding geeft om te twifelen aan de juistheid van het ambtsbericht.

Ten onrechte leidt de rechtbank uit het feit dat de advocaat in zijn verklaring de overige twee overgelegde documenten niet met name noemt af dat hij het oordeel van de Minister van Buitenlandse Zaken daarover niet weerspreekt. Blijkens de verklaring stelt de advocaat immers – "met inachtneming van de aanwezige documenten en bewijsstukken, is het voor mij volstrekt duidelijk dat betrokkene, betreffende de aan haar ten laste gelegde feiten, een aantal keren is opgeroepen en omdat ze niet is verschenen, duurt de opsporing en het onderzoek bij haar familie, kennissen en collegae, voor het achterhalen van haar huidige woonadres, voort." Dit is een verklaring – uit objectieve, althans verifieerbare, bron - waarin duidelijk wordt aangegeven dat appellante gezocht wordt door de Iraanse autoriteiten, welke ook in algemene zin twijfel aan de juistheid van het individuele ambtsbericht oproept en welke de Staatssecretaris aan de Minister van Buitenlandse Zaken had moeten voorleggen voor nader onderzoek en commentaar.

GRIEF 2

Onder r.o. 2.25 t/m 2.27 oordeelt de rechtbank – gelet op het voorgaande - ten onrechte dat "verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht uitgaat en het asielrelaas ongeloofwaardig dient te worden geacht" en dat "verweerder op juiste gronden heeft besloten dat eiseres geen aanspraak kan maken op een asielvergunning voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid van de Vw."

Toelichting:

Deze grief mist zelfstandige betekenis en vloeit voort uit het gestelde onder grief 1.

VERZOEK AAN GRIFFIER:

van Nierop & Hijma

a d v o c a t e n

3

De griffier wordt verzocht na ontvangst van het proces-verbaal van de zitting van de Rechtbank een afschrift daarvan aan ondergetekende toe te zenden.

PETITUM:

Uw College wordt verzocht:

1. het hoger beroep gegrond te verklaren;
2. de bestreden uitspraak te vernietigen;
3. het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren;
4. het bij de rechtbank aangevallen besluit te vernietigen;
5. geïntimeerde te veroordelen in de proceskosten die in beide instanties zijn gevallen, inclusief het salaris van de gemachtigde.

OPMERKINGEN:

- toevoeging:
 - Aangevraagd
 - Bijgesloten
 - geen toevoeging

- correspondentieadres gemachtigde:
Postbus 14002, 3508 SB Utrecht

R. Hijma
Gemachtigde

